La infermeria es buida després d'uns quants mesos massa plena

El porter Suárez, afectat per la seva segona lesió a l'espatlla del curs, és l'únic que està fora de combat · Machín ha recuperat en les darreres setmanes homes importants com Muniesa i Alcalá

Alguns jugadors del Girona beuen aigua durant l´entrenament de portes obertes d´aquesta temporada a Montilivi.

Agafin una setmana. La que sigui, a l'atzar. Escoltin la roda de premsa del jugador de torn. No falla; més aviat o més tard, acabarà dient allò de «en aquesta plantilla tothom és important» i «si algú no pot jugar, el seu substitut segur que ho farà igual o millor». Sí, sona a tòpic. Perquè ho és. Però també perquè jornada rere jornada, el Girona havia de fer front a algun contratemps en forma de lesió. Per una cosa o per una altra, sempre lamentava alguna baixa, el que l'obligava a fer invents i retocs. No ha estat fins ara, amb el gener enfilant la recta final, que el tècnic ha vist la llum. La infermeria, amb overbooking durant un munt de mesos, ha quedat deserta. Tret de Suárez, descartat pel que queda de temporada per culpa dels seus problemes a l'espatlla, la resta de la plantilla està disponible. Un miracle, però també un problema per a Machín, que ara haurà de triar i remenar per, com ell diu, fer l'equip el més competitiu possible cada cap de setmana.

No era cap novetat per al cos tècnic haver de lidiar amb situacions dramàtiques per culpa de les lesions. Sense anar gaire lluny, la temporada passada hi va haver un període crític que, això sí, es va superar amb nota i com es va poder. Cap a la tardor del 2016, es va viure el punt àlgid. Un escenari veritablement dantesc. A Sandaza i Juanpe [http://www.diaridegirona.cat/tags/juanpe.html], els últims a caure, els acompanyaven Kiko Olivas, Cifuentes, Mas, Richy, Aday [http://www.diaridegirona.cat/tags/aday-benitez.html] i Eloi. Fins a 8 baixes, el que obligava a tots a fer un veritable esforç per sortir-se'n. Ho va tirar endavant el Girona, que acabaria celebrant l'ascens al final de temporada. És cert que aquest any, a Primera, no s'ha viscut quelcom igual. Però sí que és veritat que la infermeria difícilment ha quedat buida. Hi ha hagut un bon grapat de lesions; alguna de les quals, important.

Ja en pretemporada la cosa prometia. Planas es va lesionar als isquiotibials al juliol. Com Juanpe, que va patir una lesió al recte. No se'ls va veure el pèl fins al mes d'agost. Com Eloi Amagat [http://www.diaridegirona.cat/tags/eloi-amagat.html], que es va perdre una part de la preparació per culpa d'unes molèsties musculars. No s'acaba aquí la cosa: a Timor se'l va fitxar amb una fractura en un os del peu que no li va permetre reaparèixer fins a mitjan octubre.

Mala sort han tingut, sobretot, dos homes. S'emporta el premi gros Suárez. Incorporat per ser el tercer porter i per jugar amb el Peralada, encara no ha disputat ni un sol minut i ni se l'espera. A l'agost va patir una lesió a l'espatlla, se'l va operar i li van diagnosticar quatre mesos de baixa. La direcció esportiva va incorporar el noruec Haug fins al desembre. Porter que, precisament, el 14 de setembre patia una lesió a la mà i s'havia d'estar un parell de mesos fora de combat. Suárez va tornar a entrenar-se ara fa poc, però la mateixa setmana del seu retorn, es tornava a trencar. De nou, l'espatlla. I un cop més havia de ser intervingut. Ja no se l'espera aquest curs.

No tan greu ha estat la situació d'Alcalá [http://www.diaridegirona.cat/tags/pedro-alcala.html], però el murcià també ha patit bastant. El primer avís, un cop que se li va inflamar al setembre. I la grossa, després de Balaídos, quan se li va realitzar una artroscòpia. Era el 2 d'octubre i se li diagnosticava una baixa d'entre 4 i 6 setmanes. El cert és que no va complir els terminis; sí, va tornar a reincorporar-se al grup, però va desaparèixer de nou. Al novembre, nova intervenció per veure si la zona anteriorment afectada s'havia infectat. Ha estat ara, al gener, quan ha rebut l'alta mèdica. A Màlaga va viatjar per primer cop després de molt de temps i ara torna a estar disponible.

Reforça així Machín la defensa, una parcel·la que li havia quedat bastant coixa. Perquè Alcalá s'ha passat molt de temps sense jugar i ara ha tornat; però també perquè Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] ja està llest, superada una lesió al turmell. Ha estat el segon contratemps important del selvatà, imprescindible per a Machín quan ha estat en condicions. El 20 de setembre, a Leganés, va patir una lesió als isquiotibials i no va tornar fins un mes després. I al desembre, davant l'Alabès, mal al turmell. Estava recuperat a principis de gener però no jugaria fins a Màlaga.

Després, d'altres casos aïllats però també importants. Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] es va perdre un parell de jornades per una lesió muscular entre setembre i octubre; també Pons a finals d'any va caure per culpa d'un misteriós problema que el va fer ser baixa a Eibar. Planas també és dels que ha anat entrant i sortint de la infermeria. Però tots ells ja estan recuperats. Tots. Ara, l'altre gran perill són les targetes. Perquè encara hi ha jugadors, i no pocs, que han de complir cicle. De moment, quatre estan amenaçats: Douglas Luiz [http://www.diaridegirona.cat/tags/douglas-luiz.html], Timor, Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html] i Mojica [http://www.diaridegirona.cat/tags/johan-mojica.html]. Tots ells tenen quatre grogues. Així que, si en veuen una més, hauran de descansar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/30/infermeria-buida-despres-duns-quants/893052.html?utm_source=rss